

политически, и че при това несъгласие между интереситъ, недалековидното стремление къмъ личната полза, одържало рѣшителна побѣда надъ далековидната политическа тенденция. Купувачитъ на церковнитъ имущества, отъ чувство къмъ лично самосъхранение били длъжни съ всичкитъ си сили да защищаватъ революционната работа, защото всякаква реакция непременно би възстановила старото устройство на църквата, събрала би си назадъ всичкитъ продадени мѣста, и може би, като би унищожила извършившето ся продаване, не би възвърнала паритъ на купувачитъ, на онова основание, че да купуватъ церковни земи е свойственно само на нещастивитъ челоувѣци, които трѣбва да ся наказватъ за революционната си безнравственностъ. Това вѣроятие го имали предъ видъ купувачитъ които въобще отъ всякаква реакция очѣквали по много ужаси и нелѣпости, отъ колкото тя можала да направи въ дѣйствителностъ. И тъй, не само, че всичкитъ симпатий на купувачитъ били на страната на революцията, но даже и правилното знание на собственнитъ ползи ги обязвало горѣщо и добросѣвъстно да поддържатъ общата работа на цѣлия французски народъ. Тѣ били искренни приятели на революцията, но подобно на много искренни приятели, приблагоприятенъ случай, по простота или по практически разсметливостъ, тѣ били не съвсѣмъ далечъ отъ да ся поползватъ на гърбътъ на възлюбления си приятель, и съ голѣми удоволствия наносили голѣми загуби на господарственитъ финансий, за да увеличатъ частното си